

ÎNCHEIERE

15 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de IP Agenția Servicii Publice,
în cauza civilă la cererea înaintată de Fișer Rodica către Cotelea Vitalie cu privire
la declararea nulității căsătoriei,

și cererea reconvențională depusă de către IP Agenția Servicii Publice către Fișer
Rodica, Cotelea Vitalie cu privire la declararea nulității căsătoriei încheiată între
Fișer Rodica și Vasilachi Oleg, a actului de căsătorie nr. 349 din 17 septembrie 2005
și a certificatului de căsătorie seria CS-V nr. XXXXXX din 17 septembrie 2005,

împotriva deciziei din 10 martie 2021 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost
admisă cererea de apel depusă de IP Agenția Servicii Publice, casată hotărârea din
25 septembrie 2020 a Judecătoria Cimișlia, sediul Central în partea ce ține de
respingerea acțiunii reconvenționale, cu pronunțarea în această parte a unei noi
hotărâri prin care acțiunea reconvențională a fost scoasă de pe rol, în rest hotărârea
fiind menținută,

c o n s t a t ă:

La 25 septembrie 2019, reprezentantul reclamantei Fișer Rodica, avocatul
Bobeica Călin, a depus cerere de chemare în judecată către Cotelea Vitalie,
intervenient accesoriu OSC Basarabeasca cu privire la declararea nulității căsătoriei
fictive.

În motivarea acțiunii a invocat că, în anul 2003, pârâtul Cotelea Vitalie s-a adresat
către reclamanta Fișer Rodica cu rugămintea să-l ajute să-și schimbe numele pentru
a putea pleca peste hotarele țării la muncă.

Respectiv, reclamanta s-a prezentat la oficiul stării civile, unde a semnat niște
acte, iar ulterior a aflat că de fapt a fost încheiată o căsătorie cu Cotelea (Fișer)
Vitalie.

Cotelea Vitalie i-a promis reclamantei că va depune actele pentru divorț și că, în
termen de 2-3 săptămâni, căsătoria va fi desfăcută.

Mai mult, necunoscând statutul său juridic, crezând că pârâtul Cotelea Vitalie cu
bună-credință a anulat căsătoria încheiată fictiv, la 17 decembrie 2005, reclamanta a

înregistrat căsătoria cu Vasilachi Oleg la Oficiul Stării Civile Buiucani, mun. Chișinău.

Ulterior, în luna iunie 2019, intenționând să-și perfecteze actele de identitate, reclamanta a fost informată că, de fapt, a fost divorțată de Cotelea Vitalie, abia în anul 2011, deci, după înregistrarea căsătoriei cu Vasilachi Oleg.

Contactându-l pe Cotelea Vitalie, ultimul i-a transmis, prin intermediul poștei, certificatul de divorț datat cu 08 decembrie 2011.

Reieșind din cele relatate, reclamanta a solicitat declararea nulității căsătoriei încheiate între Cotelea Vitalie și Fișer Rodica, ca fiind fictivă.

La 14 noiembrie 2019, reprezentantul IP Agenția Servicii Publice, Jelihovschi Viorica, a înaintat o cerere reconvențională cu privire la declararea nulității căsătoriei și a certificatului de căsătorie eliberat în baza actului de căsătorie.

În motivarea acțiunii reconvenționale IP Agenția Servicii Publice a indicat că, la 21 octombrie 2003, a fost încheiată căsătoria între Cotelea Vitalie și Fișer Rodica, căsătorie înregistrată la Serviciul stare civilă Basarabeasca cu nr. 61. În urma verificării registrelor de stare civilă, IP Agenția Servicii Publice a identificat actul de căsătorie nr. XXXXX din 18 iulie 2002, înregistrat pe numele lui Cotelea Vitalie și Țepordei Nina, iar la rubrica ”Mențiuni ulterioare” este notat că, căsătoria dată a fost desfăcută la 03 septembrie 2003, adică anterior încheierii căsătoriei cu Fișer Rodica. La 17 septembrie 2005, a avut loc încheierea căsătoriei între Vasilachi Oleg și Fișer Rodica, căsătorie înregistrată la Serviciul stare civilă Buiucani cu nr. XXXXXX. În temeiul actului de căsătorie s-a eliberat certificatul seria CS-V nr. XXXXXX din 17 septembrie 2005.

IP Agenția Servicii Publice consideră că încheierea căsătoriei între Vasilachi Oleg și Fișer Rodica a avut loc cu încălcarea legislației în vigoare, deoarece la momentul încheierii căsătoriei, Fișer Rodica se afla în căsătorie valabilă cu Cotelea Vitalie.

Astfel, IP Agenția Servicii Publice a solicitat respingerea acțiunii înaintate de către Fișer Rodica cu privire la declararea nulității căsătoriei încheiate cu Cotelea Vitalie și admiterea acțiunii reconvenționale, declararea nulității căsătoriei încheiate între Fișer Rodica și Vasilachi Oleg, a actului de căsătorie nr. 349 din 17 septembrie 2005 și a certificatului de căsătorie seria CS-V nr. XXXXXX din 17 septembrie 2005.

Prin hotărârea din 25 septembrie 2020 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central, s-a admis acțiunea înaintată de către Fișer Rodica către Cotelea Vitalie cu privire la declararea nulității căsătoriei.

S-a declarat nulă căsătoria încheiată între Fișer Rodica și Cotelea Vitalie, înregistrată cu nr.61 din 21 octombrie 2003.

S-a respins acțiunea reconvențională depusă de către IP Agenția Servicii Publice către Fișer Rodica, Cotelea Vitalie cu privire la declararea nulității căsătoriei încheiate între Fișer Rodica și Vasilachi Oleg, a actului de căsătorie nr. 349 din 17 septembrie 2005 și a certificatului de căsătorie seria CS-V nr. XXXXXX din 17 septembrie 2005.

Prin decizia din 10 martie 2021 a Curții de Apel Comrat, a fost admisă cererea de apel depusă de IP Agenția Servicii Publice, casată hotărârea din 25 septembrie 2020 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central în partea ce ține de respingerea acțiunii

reconvenționale, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care acțiunea reconvențională a fost scoasă de pe rol, în rest hotărârea fiind menținută.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că IP Agenția Servicii Publice nu a fost în drept de a înainta acțiune reconvențională cu privire la declararea nulității căsătoriei încheiată între Fișer Rodica și Vasilachi Oleg, a actului de căsătorie nr. 349 din 17 septembrie 2005 și a certificatului de căsătorie seria CS-V nr. XXXXXX din 17 septembrie 2005.

La 07 mai 2021, IP Agenția Servicii Publice a contestat cu recurs decizia din 10 martie 2021 a Curții de Apel Comrat.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Astfel, recurenta a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 10 martie 2021 a Curții de Apel Comrat și a hotărârii din 25 septembrie 2020 a Judecătorei Cimișlia, sediul Central, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de IP Agenția Servicii Publice este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Comrat a fost pronunțată la 10 martie 2021 și expediată participanților la proces la 29 martie 2021 (f.d. 129) și recepționată de către recurentă la 01 aprilie 2021 (f.d. 135). Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 10 martie 2021 a Curții de Apel Comrat a fost înregistrat la 07 mai 2021, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții

de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de IP Agenția Servicii Publice.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de IP Agenția Servicii Publice.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru